

ХАРКІВ МИСТЕЦЬКИЙ

Кафедра культури Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка тісно влітає давні традиції в інноваційні форми роботи зі студентською молоддю. Знання студенти одержують як в аудиторній формі, так і позааудиторній.

Позааудиторні заняття потребують значної організаторської підготовки, але завжди приносять бажаний ефект. Заняття-екскурсії (музеї міста, пам'ятні місця), мета яких ознайомлення студентів із культурно-історичною спадщиною українського народу, реалізується формуванням компонентів аксіологічного, нормативного та емоційно-психологічного порядку. Культурологічні походи (театри, планетарій) з обов'язковим домашнім завданням — написанням рецензії.

Студенти ФЕКТ Панченко Д., Даниленко Ф., Черножуков І., Лизько С. (39-Е) діляться враженням щодо відвідування музею природи та художнього музею: „Від екскурсії ми винесли не тільки враження про красиві фарфорові скульптури й посуд, а ще й дізналися багато цікавого про історію фарфору та його майстрах-умільцях”.

„У цьому році здійснилася моя давня мрія я відвідала декілька музеїв. В літературному, мене вразило все, а особливо атмосфера, яку створили працівниками музею. Серед всіх тих старих книг, документів у мене склалися враження, ніби я перенеслась на багато років назад і знаходжуся в оточенні письменників, твори яких були представлені в музеї. Матеріал цікаво подає, захоплена своєю справою — екскурсовод Ольга Іванівна” (Чернишова А., 13-ЕМ).

Крім музеїв, студенти відвідують театральні вистави, а потім пишуть рецензії. Головне для нас, щоб студент зрозумів зміст вистави і сформував свою точку зору.

«Актори державного академічного драматичного театру імені Тараса Шевченка у комедії-феєрії „Сон літньої ночі” бездоганно відтворили манівці закоханих,

навіть Шекспір не зміг би краще. Та найбільше мені сподобалось, що постановник Андрій Багіров дещо змінив сюжет фіналу, на мою думку, п'єса від цього тільки виграла. На жаль, декорації були не такими, як я очікувала, та це не завадило насолоджуватися точністю психологічного малюнку, створеного акторами,» - написала Макаровець Аліна, 23 МН.

Викладачі мають надію, що студенти мають стати шанувальниками театру на все життя. Про це пише Пушкар Аліна (ст. 14-ОА): „Сон літньої ночі” — це романтична історія кохання, в якій чудово виконували свої ролі всі актори, але все ж таки, на мій погляд, найкраще відтворив роль Е. Безродний, який грав персонажа Пака. Від нього неможливо відвести погляд. Здавалось, ніби він є дійсно магічною істотою, на сцені в нього грала кожна жилка, „він грав душею”. Подивившись виставу за участю Е.Безродного, я стала палкою шанувальницею його таланту».

Надзвичайно цікавою для молоді є вистава „Дуже проста історія” (трагікомедія Марії Ладо). Студенти подають цікаві рецензії. „Дуже проста історія” — це трагікомедія на дві дії. В ній діють люди, тварини та ... небожителі. Дійових осіб цієї п'єси справедливіше було б поділяти на тих, хто відчуття своєї душі органічно зв'язує зі світом, і тих, хто інтуїтивно шукає цього душевного порятунку. Мені дуже сподобалася вистава тому, що в ній все, як у житті. В житті людей все дуже заплутано і тварини не можуть зрозуміти, чому все саме так, а не інакше. Просто життя тварин набагато спокійніше і простіше, може тому, що вони живуть сьогоднішнім днем і не замислюються, що буде, що було... вони просто живуть, насолоджуються життям. То може і нам не зациклюватися на тому, що буде. Може саме тоді і життя нам буде здаватись набагато яскравішим та цікавішим,» - пише Тимченко А. (14-ОА).

Інша думка: „Проблематика п'єси полягає в тому, що кожному з нас по-

трібно задуматися над тим, що довкола людей — це і є величезне море життя тварин і рослин. Вони не вмюють говорити, але вони все відчують, розуміють. Потрібно цінувати природу і всіх її мешканців, жити в гармонії з нею, адже, ми, люди, повністю залежимо від природи. „Дуже проста історія” підштовхує тебе на величезну кількість роздумів, викликає незабутні почуття, переживання за долю героїв вистави. Це саме та п'єса, яка варта уваги сьогодні,» - стверджує Терех Е. (21-МН).

„Я розумію, що батьки завжди хочуть щастя для своїх дітей. Інколи вони їм нав'язують свою думку, незважаючи на те, що роблять їх нещасливими, не дають здобути своє кохання. Але, як завжди, і ця проста історія закінчилась щасливо,» - відмічає Кухарева А. (23-МН).

«Ця вистава мені сподобалася тим, що вона закликає нашу молодь слухатися своїх батьків, а батьків, щоб вони уважніше ставилися до своїх дітей,» - пише Супруненко О. (14-ОА).

Вистава „Закон” (за романом В.Винниченка) дуже емоційна. Саме про це і рецензії: „Вистава тривала протягом 2-х годин 30 хв., але час так швидко пролетів, що я і не помітила, була взхвату. Автор дуже вдало висвітлив такі життєві почуття, як гнів, ревності, страх, ненависть, заздрість і в то й же час, в драмі є місце для любові, симпатії, терпінню,» - Валяєва Ю. (22-МН). „Слава богу, що я не була в такій ситуації и, надейсь, не буду, по тому я мало що могу сказати по этому поводу. Но я считаю, что в нашей жизни нужно добиваться всего самой и учиться только на чужих ошибках. Не делать того, после чего потом будешь всю жизнь страдать,» - стверджує Рильцева А. (22-МН).

У нашому місті дуже багато театрів, тому намагаємося відвідати якомога більш різних за направленням. Одним з них, є російський драматичний театр ім. О. Пушкіна.

«Благодаря игре актеров в «Мастере и Маргарите», я как будто перенеслась в

старую Москву 30-х годов, со всеми её подробностями конкретного быта, атмосферой и ...даже запахом. Живая игра актёров, волшебные звуки музыки, буквально привлекают к себе и очаровывают,» - відмічає Тертишник В.(14-ОА).

Були й такі вислови: «М. Булгакова я читала два рази и смотрела фильм, поэтому постановка романа на сцене мне не понравилась. Маргарита (Н. Поницкая) была очень «груба», а Мастер был слишком стар для этой роли. Начало было непонятным, особенно для тех, кто не читал роман, во-вторых, введено много фраз и прологов, в-третьих, не по-

нравились декорации. Понравился образ Воланда (А. Дербас). Этот могучий повелитель зла, захватил мою душу, когда я впервые прочитала эту книгу» (Удовенко Ю.; 23-МН).

Зазвичай, враження дівчат і хлопців різняться, так студент 23-МН Махібора Д. ділиться думками про виставу „Хитроумная влюбленная” (театр ім. О. Пушкіна: „В этом спектакле раскрывается идея о том, каким может быть противоположный, женский, пол. Как они могут все придумывать и «крутить» головы мужчинам”.

Сьогодні ХАТОБ — один з найбільших музичних театрів України. У цьому

році студенти нашого університету відвідали відкриття 136 театрального сезону. Це була прем'єра опери-фантазії П. Чайковського „Черевички”. „У цій виставі мені сподобалося все: музика, костюми, хореографія, а найбільше декорації. Вони мені нагадали справжню зиму,... я ніби насправді занурилася в цю різдвяну казку з головою,» - Лиск Н., (22-МН).

Запрошуємо всіх відвідати мистецький Харків! Приємних вражень Вам!

Мазоренко М.О.,
завідувачка кафедри культури
Грабар Н.Г.,
доцент кафедри культури